

Yarım Kalan Hikâyemiz

– GamzeYAĞMUR · 17 Kasım 2015

Beyaz sayfalarda başladı hikâyemiz
Sonunu bilemediğimiz uzun bir yolculuk gibi
An geldi mola verdik
An geldi tekli koltukta yola devam ettik
Gözyaşı olduk vedalarda
Çocuklar gibi sevindik kavuşmalarda
Ne olduda virgüle takılı kaldık
Nokta koyamadık sonumuza

İkinci paragraf açtık sayfaya
Aynı şemsiyenin altında kafa tuttuk yağmura
İnat edip gülleri soldurduk defter arasında
Lâl olan dilimiz seviyorum diyemedi
Sanki gözlerimiz sonsuza sustu
konuşturamadık
Uçurum kenarına tutunan çiçek gibi
Sarılamadık sevdamıza
Sarılamadık can olup canımıza
Tamamlanmayan hikâye olduk sonunda

Son sayfaya kadar nasıl geldik bilmiyorum
Zaman aşımına uğrayan yaprakları sararttık
Kelime bulup devamını yazamadık
Üç noktadan kaldı hikâyemiz
Eş olamadık seninle
Sevgili olmayıda beceremedik
Bir perdede tek kişilik oyunun figüranı gibiydik
Boş salonda alkış sesleri duymadık
Sahne ışıklarında vurmadı yüzümüze
Geniş hayaller kurduk her renkte
Fakat kendimizi sığdıramadık içine

Bize ne oldu sevgili?
Yazmaya kalksam seni
İç sesimi susturamam

İsyanımı bastıramam yarım kalmışlığımızın
Ne kâğıt yeter ne kalem
Nede konusu biter bu hikâyenin
Öyle bir yerden başlarım ki yazmaya
İnanamazsın yaşadıklarımıza
İnanamazsın nasıl mutlu sonla bağladığıma
Sabahları sana uyandığımı okursun
Soluk soluğa...

Gamze YAĞMUR

16/11/2015